

**Wyrok z dnia 9 maja 1997 r.
I PKN 152/97**

W przypadku doręczenia nauczycielowi pisma o rozwiązaniu stosunku pracy w trybie art. 20 ust. 1 Karty Nauczyciela przed dniem 7 sierpnia 1996 r., przepis ten miał zastosowanie w brzmieniu sprzed nowelizacji dokonanej ustawą z dnia 14 czerwca 1996 r. o zmianie ustawy - Karta Nauczyciela (Dz.U. Nr 87, poz. 396), bez względu na datę rozwiązania stosunku pracy.

Przewodniczący SSN: Teresa Romer, Sędziowie SN: Adam Józefowicz, Andrzej Wasilewski (sprawozdawca).

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 9 maja 1997 r. sprawy z powództwa Jadwigi S. przeciwko Szkole Podstawowej [...] w S. o przywrócenie do pracy, na skutek kasacji powódki od wyroku Sądu Wojewódzkiego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Białymstoku z dnia 15 stycznia 1997 r. [...]

o d d a l i ł kasację

U z a s a d n i e n i e

Powódka Jadwiga S. była zatrudniona w Szkole Podstawowej [...] w S. na stanowisku nauczyciela w świetlicy od dnia 19 listopada 1987 r., przy czym pismem dyrektora szkoły z dnia 10 stycznia 1994 r. powołana została z dniem 1 stycznia 1994 r. na stanowisko nauczyciela mianowanego. Pismem z dnia 4 czerwca 1996 r. rozwiązano z powódką stosunek pracy na podstawie art. 20 ust. 1 Karty Nauczyciela, w brzmieniu ustalonym art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1992 r. o zmianie ustawy - Karta Nauczyciela (Dz.U. Nr 53, poz. 252), ze skutkiem na dzień 31 sierpnia 1996 r. Jako przyczynę rozwiązania stosunku pracy podano zmniejszenie ilości oddziałów w szkole oraz brak możliwości przydziału wymaganej ilości godzin pracy odpowiadającej kwalifikacjom powódki. Powódka wystąpiła do Sądu Rejonowego-Sądu Pracy w Suwałkach z pozwem o przywrócenie do pracy. Sąd Rejonowy-Sąd Pracy w Suwałkach wyrokiem z dnia 29 października 1996 r. [...] oddalił powództwo, podkreślając w uzasadnieniu w szczególności, że rozwiązanie stosunku pracy z powódką nie tylko nie naruszało obowiązujących wymogów formalnych, ale było też zgodne z wymaganiami, o których mowa w art. 20 Karty Nauczyciela. Od tego wyroku powódka złożyła apelację do Sądu Wojewódzkiego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Białymstoku, który wyrokiem z dnia 15 stycznia 1997 r. [...] apelację oddalił. W uzasadnieniu wyroku Sądu Wojewódzkiego-Sądu Pracy w Białymstoku stwierdzono, że nie jest zasadny zarzut powódki dotyczący nieprawidłowej interpretacji przez Sąd Rejonowy przepisu art. 20 ust. 1 Karty Nauczyciela w związku z art. 8 ustawy z dnia 14 czerwca 1996 r. o zmianie ustawy - Karta Nauczyciela (Dz.U. Nr 87, poz. 396). W szczególności w uzasadnieniu podkreślono, że Sąd Rejonowy słusznie ustalił, że wspomniana ustawa z 1996 r. zmieniająca Kartę Nauczyciela weszła w życie z upływem 14 dni od dnia jej ogłoszenia, a zatem zaczęła obowiązywać z dniem 7 sierpnia 1996 r., podczas gdy stosunek prawny łączący powódkę z pozwaną Szkołą Podstawową [...] w S. został rozwiązany na

podstawie art. 20 Karty Nauczyciela (w brzmieniu przed wejściem w życie ustawy nowelizującej z 14 czerwca 1996 r.) bez zachowania terminu wypowiedzenia, w dniu 4 czerwca 1996 r., tzn. w dniu wręczenia powódce pisma wypowiadającego stosunek pracy, chociaż ze skutkiem na dzień 31 czerwca 1996 r. Równocześnie Sąd Wojewódzki podkreślił, że w świetle zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego można stwierdzić, iż zwolnienie powódki w trybie art. 20 Karty Nauczyciela było w pełni zgodne z wymaganiami prawnymi, o których mowa w tym przepisie i nie naruszyło zasad współżycia społecznego.

Pismem z dnia 14 marca 1997 r. powódka wniosła kasację od wyroku Sądu Wojewódzkiego w Białymstoku, w której domagała się uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. W kasacji zarzuca się wyrokowi naruszenie prawa materialnego przez błędną jego wykładnię, polegającą na niewłaściwej interpretacji art. 8 ustawy z dnia 14 czerwca 1996 r. o zmianie ustawy - Karta Nauczyciela (Dz.U. Nr 87, poz. 396) i niesłusznym zastosowaniu w danym wypadku art. 20 ust. 1 Karty Nauczyciela w brzmieniu sprzed tej nowelizacji w 1996 r. Ponadto w kasacji mowa jest o naruszeniu przepisów postępowania, które polega na niewyjaśnieniu wszystkich istotnych okoliczności sprawy dotyczących kwalifikacji zawodowych powódki i na błędnym ustaleniu, że nie było możliwości dalszego zatrudnienia powódki.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Rozwiązanie stosunku pracy z nauczycielem na podstawie art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela (Dz.U. Nr 3, poz. 19 ze zm.) następuje bez wypowiedzenia i w dacie ustalonej w piśmie dyrektora szkoły.

Data dokonania czynności przez dyrektora szkoły jest data doręczenia nauczycielowi pisma informującego go o rozwiązaniu z nim stosunku pracy na podstawie art. 20 ust. 1 Karty Nauczyciela. W konsekwencji należy przyjąć, że w dacie doręczenia nauczycielowi pisma informującego go o rozwiązaniu stosunku pracy na podstawie art. 20 ust. 1 Karty Nauczyciela, sprawę rozwiązania stosunku pracy z nauczycielem należy uznać za zakończoną także wtedy, gdy w piśmie takim ustalono, że rozwiązanie stosunku pracy następuje w dacie późniejszej (art. 8 ustawy z dnia 14 czerwca 1996 r. o zmianie ustawy - Karta Nauczyciela, Dz.U. Nr 87, poz. 396).

Natomiast zgodność z prawem i skutki prawne czynności prawnej należy oceniać wedle przepisów obowiązujących w dacie dokonywania danej czynności prawnej. Oznacza to, że zgodność z prawem i skutki prawne rozwiązania stosunku pracy z nauczycielem na podstawie art. 20 ust. 1 Karty Nauczyciela należy oceniać wedle stanu prawnego obowiązującego w dacie doręczenia nauczycielowi pisma dyrektora szkoły informującego o rozwiązaniu stosunku pracy.

W kontekście rozpoznawanej sprawy powyższe ustalenia oznaczają, że ocena prawidłowości rozwiązania stosunku pracy z powódką na podstawie art. 20 ust. 1 Karty Nauczyciela powinna być dokonana wedle stanu prawnego obowiązującego w dniu 4 czerwca 1996 r., tzn. bez uwzględniania zmian wprowadzonych ustawą z dnia 14 czerwca 1996 r. o zmianie ustawy - Karta Nauczyciela (Dz.U. Nr 87, poz. 396).

Podniesiony w kasacji zarzut naruszenia przepisów postępowania nie wskazuje ani przepisów postępowania, które miałyby zostać naruszone, ani też sposobu ich

naruszenia w toku postępowania w sprawie i dlatego zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania.

W tej sytuacji Sąd Najwyższy na podstawie art. 393¹² KPC orzekł jak w sentencji.

=====